

Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU (szósta izba)

z dnia 6 czerwca 2013 r. *

Wzór wspólnotowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru — Wzór wspólnotowy przedstawiający tarcze zegarka — Wcześniejsze niezarejestrowane wzory — Podstawa unieważnienia — Nowość — Artykuły 4 i 5 oraz art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002 — Indywidualny charakter — Inne całościowe wrażenie — Artykuły 4 i 6 oraz art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 6/2002 — Wcześniejsze prawa autorskie — Artykuł 25 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 6/2002

W sprawie T-68/11

Erich Kastenholtz, zamieszkały w Troisdorfie (Niemcy), reprezentowany przez adwokata L. Ackera,

strona skarżąca,

przeciwko

Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), reprezentowanemu początkowo przez S. Hannego, a następnie przez D. Walicką, działających w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

w której drugą stroną w postępowaniu przed Izłą Odwoławczą OHIM, występującą przed Sądem w charakterze interwenienta, jest

Qwatchme A/S, z siedzibą w Løsningu (Dania), reprezentowana przez adwokata M. Zöbischa,

mającej za przedmiot skargę na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 2 listopada 2010 r. (sprawa R 1086/2009-3) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do wzoru między Erichem Kastenholtzem a Qwatchme A/S,

SĄD (szósta izba),

w składzie: H. Kanninen (prezes), S. Soldevila Frago (sprawozdawca) i A. Popescu, sędziowie,

sekretarz: S. Spyropoulos, administrator,

po zapoznaniu się ze skargą złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 25 stycznia 2011 r.,

po zapoznaniu się z odpowiedzią na skargę złożoną przez OHIM w sekretariacie Sądu w dniu 17 maja 2011 r.,

* Język postępowania: niemiecki.

po zapoznaniu się z odpowiedzią interwenienta na skargę złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 6 maja 2011 r.,

uwzględniając zmiany w składzie izb Sądu,

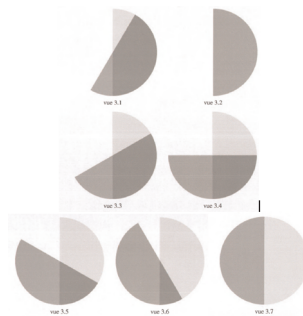
po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 8 listopada 2012 r.,

wydaje następujący

Wyrok

Okoliczności powstania sporu

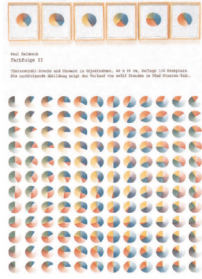
- 1 W dniu 28 września 2006 r. interwenient, Qwatchme A/S, dokonał w Urzędzie Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) zgłoszenia wzoru wspólnotowego na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U. 2002, L 3, s. 1).
- 2 Wzór, o którego rejestrację wystąpiono, przedstawiony w kolorach czarnym i białym, wygląda następująco:

- 3 Wzór, o którym mowa w pkt 2 powyżej (zwany dalej „spornym wzorem”), został zarejestrowany w dniu dokonania zgłoszenia pod numerem 000602636-0003. Produkty, dla których wzór ten miał być stosowany, należą do klasy 10.07 w rozumieniu Porozumienia z Locarno z dnia 8 października 1968 r. ustanawiającego międzynarodową klasyfikację wzorów przemysłowych i odpowiadają następującemu opisowi: „tarcze zegarków, części tarczy zegarków, wskazówki”.
- 4 W dniu 25 czerwca 2008 r. skarżący, Erich Kastenholtz, złożył w OHIM na podstawie art. 52 rozporządzenia nr 6/2002 wniosek o unieważnienie prawa do spornego wzoru. Wskazane na poparcie wniosku o unieważnienie względy odpowiadały z jednej strony podstawie unieważnienia określonej w art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 6/2002, ponieważ sporny wzór nie spełniał warunków ochrony określonych w art. 4 i 5 tego rozporządzenia z powodu braku nowości, i z drugiej strony podstawie unieważnienia określonej w art. 25 ust. 1 lit. f) wspomnianego rozporządzenia, ponieważ sporny wzór stanowił nieuprawnione użycie tarczy chronionej na podstawie przepisów niemieckiego prawa autorskiego.
- 5 Skarżący podniósł w szczególności, że sporny wzór jest identyczny z wzorem tarczy chronionym na podstawie niemieckich przepisów z zakresu prawa autorskiego, w którym to wzorze wykorzystano technikę nakładania na siebie kolorowych tarcz „Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt”

(sekwencja kolorów II, 12 godzin w kadencji co pięć minut), przedstawionego i opublikowanego przez artystę Paula Heimbacha w latach 2000–2005; wzór ten wygląda – odpowiednio, w kolorze oraz w kolorach czarnym i białym – następująco:

„Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt” (w kolorze)

„Farbfolge II” (2003 r.) (w kolorach czarnym i białym)

Farbfolge II 2003
Tafelstuck auf Holz, Metall
Höhe 40 x 70 cm, Auflage 100 Stk.
(auf den Tafelstuck 2 Stück angebracht)

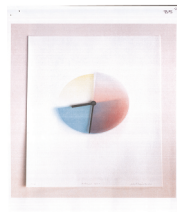
- 6 To właśnie wychodząc od wzoru „Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt”, artysta P. Heimbach opracował tarczę „Farbzeiger II”, która w kolorach czarnym i białym wygląda następująco:

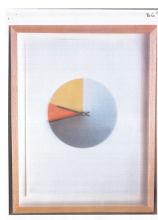
2004
Farbzeiger (II)
Tafelstuck auf Buchen-Tafel
Höhe 40 x 70 cm, Auflage 100
Aufgabe: 100

- 7 Skarżący podnosi również, że „Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt”, „Farbfolge II” (2003 r.) i „Farbzeiger II” są chronione niemieckimi przepisami z zakresu prawa autorskiego, ponieważ „przedstawiają tarczę, która stale się zmienia wraz z ruchem wskazówek, w której każda wskazówka jest umieszczona na odrębnej kolorowej, półprzezroczystej tarczy i która ukazuje różne kolory za każdym razem, gdy poszczególne tarcze na siebie nachodzą”.
- 8 W uzupełniającym piśmie z dnia 27 października 2008 r. złożonym w postępowaniu przed Wydziałem Unieważnień skarżący podniósł w odniesieniu do wymogów nowości i indywidualnego charakteru, o których mowa w art. 4 rozporządzenia nr 6/2002, że kwestionowany wzór posiadał te same cechy co przedstawiony w pkt 5 powyżej wzór „Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt”, zarówno w postaci kolorowej, jak i czarno-białej. Przedłożył on także OHIM dwa odtworzone poniżej oryginalne dzieła P. Heimbacha, a mianowicie „Farbfolge (5/17)” [Sekwencja kolorów (5/17)], podpisaną i datowaną na luty 2000 r., oraz „Farbfolge II (89/100)” [Sekwencja kolorów II (89/100)], podpisaną i datowaną na wrzesień 2003 r., które stanowiły warianty pierwotnie przywołanego przez skarżącego wzoru „Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt” i które, odpowiednio, wyglądają następująco:

„Farbfolge (5/17)”

„Farbfolge II (89/100)”

- 9 Poszczególne opracowania, rozszerzenia i warianty „Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt”, takie jak przywołane w pkt 5, 6 i 8 powyżej, stanowią, po pierwsze, wzory poddane badaniu w trakcie toczącego się przed OHIM postępowania w sprawie unieważnienia prawa do wzoru (zwane dalej „wcześniejszymi wzorami”), i po drugie, dzieła sztuki poddane badaniu w trakcie tego postępowania (zwane dalej „wcześniejszymi dziełami sztuki”).
- 10 Decyzją z dnia 16 lipca 2009 r. Wydział Unieważnień oddalił wniosek o unieważnienie prawa do wzoru, stwierdzając, że sporny wzór i wcześniejsze wzory były odmienne z powodu różnic występujących między poszczególnymi tarczami. Wydział Unieważnień oparł ten wniosek na fakcie, że z jednej strony żadna z konfiguracji przedstawionych na właściwych rzutach spornego wzoru nie występowała w żadnym z wcześniejszych wzorów, które nie mogły zatem stanowić przeszkody w przyznaniu spornemu wzorowi cechy nowości, a z drugiej strony wcześniejsze wzory wytwarzały szeroki wachlarz rozmaitych kolorów, podczas gdy sporny wzór przedstawiał co najwyżej trzy odcienie tego samego koloru, w związku z czym nie wywierał on tego samego wrażenia co wcześniejsze wzory, co pozwalało na przyznanie mu charakteru indywidualnego. Ponadto Wydział Unieważnień sprecyzował, że z uwagi na występujące pomiędzy rozpatrywanymi wzorami różnice sporny wzór nie stanowił wykorzystania dzieła chronionego niemieckim prawem autorskim.
- 11 W dniu 25 października 2009 r. skarżący, działając na podstawie art. 55–60 rozporządzenia nr 6/2002, wniósł do OHIM odwołanie od decyzji Wydziału Unieważnień.
- 12 Decyzją z dnia 2 listopada 2010 r. (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”) Trzecia Izba Odwoławcza oddaliła odwołanie, uznając, po pierwsze, że sporny wzór różni się od wcześniejszych wzorów, ponieważ kolory tarczy występujące w kolidujących ze sobą wzorach wywierały na poinformowanym użytkowniku inne całościowe wrażenie. Izba Odwoławcza wskazała, że w rezultacie sporny wzór ma indywidualny charakter i nie może zostać uznany za identyczny z wcześniejszymi wzorami do celów stosowania art. 5 rozporządzenia nr 6/2002. Uznała ona, po drugie, że ze względu na występujące między kolidującymi ze sobą wzorami różnice sporny wzór nie może zostać uznany ani za odtworzenie, ani za adaptację wcześniejszych dzieł sztuki.

Żądania stron

- 13 Skarżący wnosi do Sądu o:
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

- przekazanie sprawy Izbie Odwoławczej celem ponownego rozpatrzenia ochrony wynikającej z prawa autorskiego;
 - obciążenie OHIM kosztami postępowania.
- 14 OHIM i interwenient wnoszą do Sądu o:
- oddalenie skargi;
 - obciążenie skarżącego kosztami postępowania.
- 15 Na rozprawie skarżący odstąpił od drugiego żądania skargi, co zostało odnotowane w protokole z rozprawy.

Co do prawa

W przedmiocie zgłoszonego przez skarżącego wniosku o zarządzenie środka dotyczącego sporządzenia opinii

- 16 Skarżący wnosi do Sądu o dopuszczenie do udziału w niniejszym postępowaniu w charakterze biegłego profesora sztuki w celu ustalenia, że oryginalna idea leżąca u podstaw powstania wcześniejszych dzieł sztuki, a mianowicie przedstawienie czasu za pomocą koloru i różnych gradientów, korzysta z ochrony przyznanej przez prawo autorskie, i o umożliwienie temu biegłemu w razie potrzeby przedstawienia podczas rozprawy uzupełniających wyjaśnień do sporządzonej przez niego opinii, która została przedstawiona w toku postępowania administracyjnego.
- 17 OHIM uważa, że nie ma potrzeby dopuszczenia profesora sztuki do postępowania przed Sądem w charakterze biegłego, ponieważ uwagi zawarte w opinii nie są istotne dla dowiedzenia, że wspomniane dzieła sztuki podlegają ochronie przed rejestracją spornego wzoru.
- 18 Interwenient twierdzi, że sformułowany przez skarżącego wniosek o zarządzenie sporządzenia opinii jest pozbawiony znaczenia.
- 19 W tym względzie należy wskazać, że regulamin postępowania przed Sądem przyznaje Sądowi uprawnienie dyskrecjonalne w zakresie uznania, czy istnieje potrzeba zarządzenia środka takiego jak sporządzenie opinii. Zgodnie bowiem z art. 65 tego regulaminu Sąd może zarządzić sporządzenie opinii albo z urzędu, albo na wniosek któregoś ze stron. W przypadku gdy wniosek o zarządzenie sporządzenia opinii sformułowany w skardze precyzyjnie wskazuje względy pozwalające na uzasadnienie takiego środka, do Sądu należy ocena znaczenia tego wniosku dla przedmiotu sporu i konieczność zarządzenia takiego środka.
- 20 W niniejszej sprawie działania profesora sztuki jako biegłego ograniczyłyby się do zbadania okoliczności faktycznych sporu i do dostarczenia wynikającej z jego wiedzy technicznej specjalistycznej opinii na ich temat.
- 21 Tymczasem kwestia ustalenia istnienia wynikającej z prawa autorskiego ochrony oryginalnej idei leżącej u podstaw powstania dzieła sztuki wchodzi w zakres oceny prawnej, która w ramach niniejszego postępowania nie należy do kompetencji biegłego z zakresu sztuk pięknych.
- 22 W rezultacie wniosek skarżącego należy oddalić.

W przedmiocie dopuszczalności argumentów skarżącego wysuniętych po raz pierwszy w postępowaniu przed Sądem

- 23 OHIM podnosi, że mające charakter faktyczny wyjaśnienia skarżącego odnoszące się do właściwej części rynku nie zostały przedstawione w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą i nie mogą być prezentowane po raz pierwszy w postępowaniu przed Sądem.
- 24 Za pomocą tych argumentów skarżący próbuje wyjaśnić ewolucję sektora zegarków dekoracyjnych, w którym zasada tarczy zmieniającej kolory została zastosowana po raz pierwszy we wcześniejszych wzorach, co skarżący uważa za istotne do celów oceny całościowego wrażenia wywieranego na poinformowanym użytkownika przez kolidujące ze sobą wzory.
- 25 Zgodnie z art. 135 § 4 regulaminu postępowania pisma stron nie mogą zmieniać przedmiotu sporu przed izbą odwoławczą. Rolą Sądu w tym sporze jest bowiem dokonanie kontroli zgodności z prawem decyzji wydanej przez izbę odwoławczą. W konsekwencji kontrola sprawowana przez Sąd nie może wykraczać poza ramy faktyczne i prawne sporu, który był przedmiotem postępowania przed izbą odwoławczą [zob. podobnie i analogicznie wyrok Sądu z dnia 22 czerwca 2004 r. w sprawie T-66/03 „Drie Mollen sinds 1818” przeciwko OHIM - Nabeiro Silveira (Galáxia), Zb.Orz. s. II-1765, pkt 45]. Jednocześnie skarżący nie ma uprawnienia do zmiany przed Sądem granic sporu, które wynikają z roszczeń i twierdzeń podnoszonych przez niego i przez interwenienta (zob. podobnie i analogicznie wyroki Trybunału: z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawie C-412/05 P Alcon przeciwko OHIM, Zb.Orz. s. I-3569, pkt 43; z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie C-16/06 P Les Éditions Albert René przeciwko OHIM, Zb.Orz. s. I-10053, pkt 122).
- 26 Wbrew temu, co utrzymuje OHIM, wysunięty przez skarżącego argument nie ma na celu ponownego rozpatrzenia okoliczności faktycznych w świetle wyjaśnień przedstawionych po raz pierwszy w postępowaniu przed Sądem, lecz stanowi rozwinięcie jego argumentacji zmierzającej do ustalenia nieposiadania przez sporny wzór indywidualnego charakteru z uwagi na to, że stanowi on odtworzenie nowej idei lub zasady zastosowanej po raz pierwszy we wcześniejszych wzorach (zob. podobnie i analogicznie ww. wyrok w sprawie Alcon przeciwko OHIM, pkt 40).
- 27 Wprawdzie z analizy akt sprawy wynika, że wspomniany powyżej argument nie został wysunięty w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą, jednak ze skargi można wywieść, iż stanowi on rozwinięcie argumentacji dotyczącej nieposiadania przez sporny wzór indywidualnego charakteru, zgodnie z którą to argumentacją wzór ten stanowi jedynie odtworzenie wcześniejszych wzorów, którym przyświecała oryginalna idea lub zasada wskazywania poszczególnych godzin poprzez zmianę koloru tarczy zegarka. Otóż argumentacja ta, której celem jest podważenie na podstawie art. 4 rozporządzenia nr 6/2002 możliwości przyznania kwestionowanemu wzorowi ochrony z uwagi na brak nowości i charakteru indywidualnego, była już wysuwana przez skarżącego w toku postępowania administracyjnego. Skarżący podnosił już bowiem przed Wydziałem Unieważnień i w odpowiedzi na uwagi interwenienta przed Sądem w swoim piśmie uzupełniającym z dnia 27 października 2008 r., że sporny wzór wykazuje dokładnie te same cechy, co dzieła P. Heimbacha. Twierdził on także przed Izbą Odwoławczą, odnosząc się do możliwości zastosowania art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 6/2002, że kolidujące ze sobą wzory ukazują dwie lub trzy kolorowe płaszczyzny w ten sam sposób i w związku z tym wywierają takie samo całościowe wrażenie. Wbrew temu, co utrzymuje OHIM, wywody te mimo ich zwięzłości pozwalają uznać, że argument dotyczący nieposiadania przez sporny wzór indywidualnego charakteru był już przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do wzoru, z którym wystąpił skarżący.
- 28 Argument ten należy zatem uznać za dopuszczalny.

Co do istoty

29 Na poparcie skargi skarżący podnosi trzy zarzuty. Pierwszy z nich dotyczy naruszenia art. 4 i 5 w związku z art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 6/2002, drugi – naruszenia art. 4 i 6 w związku z art. 25 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia, a trzeci – naruszenia art. 25 ust. 1 lit. f) wspomnianego rozporządzenia.

W przedmiocie zarzutu pierwszego, dotyczącego naruszenia art. 4 i 5 w związku z art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 6/2002

30 Skarżący uważa, że w zaskarżonej decyzji Izba Odwoławcza oparła się głównie na indywidualnym charakterze spornego wzoru, nie przeprowadzając w wystarczającym stopniu analizy jego nowości. Izba Odwoławcza nie dokonała zatem wyraźnego rozróżnienia między tymi dwoma elementami.

31 W tym względzie skarżący twierdzi, że pojęcie nowości musi być interpretowane w sposób obiektywny i że zgodnie z art. 5 rozporządzenia nr 6/2002 należy wyłącznie ustalić, czy sporny wzór jest identyczny z wcześniejszymi wzorami, które zostały udostępnione publicznie przed datą dokonania zgłoszenia tego wzoru do rejestracji. Ponadto precyzuje on, że identyczność ta lub – zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 6/2002 – „identyczność, z wyjątkiem nieistotnych szczegółów” nie może być zrównana z identycznością wywieranego przez kolidujące ze sobą wzory całościowego wrażenia, która jest rozpatrywana w ramach oceny indywidualnego charakteru spornego wzoru w rozumieniu art. 6 rozporządzenia nr 6/2002.

32 OHIM i interwenient nie zgadzają się z argumentami skarżącego.

33 Na podstawie art. 4 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002 wzór jest chroniony jako wzór wspólnotowy w zakresie, w jakim wzór ten jest nowy i posiada indywidualny charakter.

34 Zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. b) wspomnianego rozporządzenia wzór uważa się za nowy, jeśli w przypadku zarejestrowanego wzoru wspólnotowego identyczny wzór nie został udostępniony publicznie „przed datą złożenia wniosku o rejestrację wzoru, o którego ochronę się wnosi, lub, jeśli wystąpiono o pierwszeństwo, przed datą pierwszeństwa”.

35 W niniejszej sprawie z pkt 23 zaskarżonej decyzji wynika, że wcześniejsze wzory zostały udostępnione publicznie przed dniem 28 września 2006 r., kiedy dokonano zgłoszenia spornego wzoru do rejestracji w OHIM, która to okoliczność nie jest też podważana przez strony.

36 Izba Odwoławcza podkreśliła w pkt 27 zaskarżonej decyzji, że nowość i indywidualny charakter stanowią dwie odrębne, jednak w pewnym stopniu zachodzące na siebie przesłanki. I tak, stwierdziła ona, że jeżeli dwa wzory wywierają inne całościowe wrażenie na poinformowanym użytkowniku, to nie mogą one zostać uznane za identyczne w kontekście oceny nowości późniejszego wzoru.

37 Z art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 6/2002 wynika, że wzory uważa się za identyczne, jeżeli ich cechy różnią się jedynie nieistotnymi szczegółami, czyli detalami, które nie są natychmiast dostrzegalne i które nie stwarzają zatem różnic, nawet niewielkich, między tymi wzorami. Przeciwnie, do celów oceny nowości wzoru należy ocenić istnienie między kolidującymi ze sobą wzorami różnic, które nie są nieistotne, nawet jeśli są one niewielkie.

38 Jak podnosi skarżący, brzmienie art. 6 wykracza poza brzmienie art. 5 rozporządzenia nr 6/2002. W związku z tym stwierdzone między kolidującymi ze sobą wzorami różnice w kontekście art. 5 rozporządzenia nr 6/2002, szczególnie gdy są one niewielkie, mogą nie wystarczyć do wywarcia na poinformowanym użytkowniku innego całościowego wrażenia w rozumieniu art. 6 tego

rozporządzenia. W tym przypadku sporny wzór będzie mógł zostać uznany za nowy w rozumieniu art. 5 rozporządzenia nr 6/2002, jednak nie za wykazujący indywidualny charakter w rozumieniu art. 6 tego rozporządzenia.

- 39 Natomiast w zakresie, w jakim wymóg ustanowiony w art. 6 rozporządzenia nr 6/2002 wykracza poza ten przewidziany w art. 5 tego rozporządzenia, inne całościowe wrażenie wywierane przez kolidujące ze sobą wzory na poinformowanym użytkowniku w rozumieniu wspomnianego art. 6 może opierać się wyłącznie na istnieniu obiektywnych różnic między tymi wzorami. Różnice te muszą zatem być wystarczające do spełnienia wymogu nowości ustanowionego w art. 5 rozporządzenia nr 6/2002, zgodnie z tym, co zostało wskazane w pkt 37 powyżej. W rezultacie, jak wskazała Izba Odwoławcza w pkt 27 zaskarżonej decyzji, wymogi nowości i indywidualnego charakteru w pewnej mierze się pokrywają.
- 40 W niniejszej sprawie kolidujące ze sobą wzory nie są identyczne w rozumieniu art. 5 rozporządzenia nr 6/2002. Jak wskazała bowiem Izba Odwoławcza w pkt 25 zaskarżonej decyzji, wcześniejsze wzory charakteryzują się stopniowym przewijaniem się szerokiego spektrum kolorów, których połączenia i intensywność zmieniają się wraz z godziną, podczas gdy sporny wzór ukazuje jedynie dwa jednolite odcienie lub kolory w pozycjach wskazujących godzinę dwunastą i godzinę szóstą oraz cztery jednolite odcienie w pozycjach wskazujących inne godziny, a zatem w każdym razie bez zróżnicowania, jeżeli chodzi o intensywność danych odcieni. Detale te stanowią obiektywnie i niezależnie od konsekwencji, jakie niosą dla całościowego wrażenia wywieranego na poinformowanym użytkowniku, istotne różnice między kolidującymi ze sobą wzorami, które pozwalają na dokonanie oceny nowości spornego wzoru.
- 41 Wniosku tego nie podważa argument skarżącego, zgodnie z którym wzór „Farbfolge (5/17)”, odtworzony w pkt 8 powyżej, składa się z dwóch tarcz, które zabarwione są jedynie w połowie i winny zatem wywoływać ten sam efekt co dwa półkola tworzące sporny wzór.
- 42 W istocie różnice między spornym wzorem a wcześniejszym wzorem „Farbfolge (5/17)” nie wynikają z tego, że kolorowe tarcze tworzące każdy z omawianych wzorów stanowią półkola lub pełne koła zabarwione w połowie, a ze sposobu, w jaki zostały one zabarwione. Jak wynika z pkt B2 decyzji Wydziału Unieważnień, zreasumowanego w pkt 10 zaskarżonej decyzji, w przypadku wcześniejszych wzorów „Farbfolge (5/17)” i „Farbfolge II (89/100)”, odtworzonych w pkt 8 powyżej, tarcze zostały zabarwione z narastającą intensywnością w kierunku wskazówek zegara, podczas gdy w przypadku kwestionowanego wzoru tarcze zostały zabarwione jednolicie. Ponadto dwa wcześniejsze wzory zawierają trzecią tarczę, która nie występuje w spornym wzorze i która również przyczynia się do stworzenia efektu wizualnego odmiennego od tego wywieranego przez kwestionowany wzór. Jak wynika z pkt B1 i B2 decyzji Wydziału Unieważnień i z pkt 25 zaskarżonej decyzji, cechy te występują we wszystkich wcześniejszych wzorach i powodują stopniowe przewijanie się szerokiego spektrum kolorów, których połączenie i intensywność zmieniają się wraz z godziną. Owo przewijanie stanowi element charakterystyczny wcześniejszych wzorów, niezależnie od tego, czy kolorowe tarcze tworzące każdy ze wspomnianych wzorów są półkolami czy pełnymi tarczami zabarwionymi w połowie.
- 43 A zatem w pkt 25 zaskarżonej decyzji Izba Odwoławcza prawidłowo ustaliła występujące między kolidującymi ze sobą wzorami różnice pozwalające jej na dokonanie oceny nowości spornego wzoru i słusznie wywiodła z nich, że ów wzór jest nowy.
- 44 Skarżący zarzuca Izbie Odwoławczej, że przy ocenie nowości spornego wzoru na podstawie elementów, o których mowa w pkt 40 powyżej, nie przeprowadziła ona porównania odtworzonych w pkt 2 powyżej rzutów 3.1–3.7 wspomnianego wzoru z przedstawionym w kolorze w pkt 5 powyżej jednym z wcześniejszych wzorów, a mianowicie z „Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt”, stwierdzając w rezultacie brak identyczności między kolidującymi ze sobą wzorami. Czyniąc tak, dopuściła się ona uchybienia proceduralnego. Zdaniem skarżącego z porównania spornego wzoru z wcześniejszym

wzorem „Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt” wynika, iż we wszystkich przypadkach prezentacje tarczy są prawie takie same, z tym tylko wyjątkiem, że w wypadku przywołanego wcześniejszego wzoru granice między kolorami są nieco bardziej zamazane.

- 45 Niemniej jednak z pkt 25 zaskarżonej decyzji wynika, że Izba Odwoławcza dokonała porównania spornego wzoru z wcześniejszym wzorem „Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt”, przedstawionym w kolorze w pkt 5 powyżej, i że przeprowadzając to porównanie, uwzględniła ona wszystkie rzuty spornego wzoru. Ze wspomnianego pkt 25 wynika bowiem, że Izba Odwoławcza stwierdziła, iż w przypadku spornego wzoru „można [było] dostrzec na tarczy dwa odcienie lub kolory w pozycjach wskazujących godzinę dwunastą i godzinę szóstą” oraz „cztery różne odcienie w pozycjach wskazujących wszystkie inne godziny”. Uznała ona również, że „wcześniejszy wzór [był] w stanie wytworzyć dzięki ruchowi kontrolowanemu przez wskazówki szerokie spektrum kolorów, których połączenia i intensywność [zmieniały] się wraz z godziną”. Izba Odwoławcza opisała zatem w sposób syntetyczny różne rzuty wcześniejszego wzoru „Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt”, który jako jedyny pozwalał natychmiast rozpoznać zmianę kolorów i intensywności odcieni co pięć minut, i skonfrontowała go ze spornym wzorem.
- 46 Poza tym Izba Odwoławcza wyjaśniła w pkt 25 zaskarżonej decyzji, że „osiągnięcie dwóch jednolitych odcieni lub kolorów w pozycjach wskazujących godzinę dwunastą i godzinę szóstą [nie było] możliwe we wcześniejszych wzorach”, co stanowi istotną różnicę między kolidującymi ze sobą wzorami. Widok tarczy w pozycji wskazującej godzinę dwunastą w spornym wzorze, ukazujący połowę tarczy w kolorze białym i połowę w kolorze czarnym, z których to kolorów każdy występuje w jednolitym odcieniu, różni się od pierwszego, lewego rzutu wcześniejszego wzoru „Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt”, przedstawionego w kolorze w pkt 5 powyżej, ukazującego stopniowe łączenie się kolorów ciemnych i białego. Zresztą, jak przyznał sam skarżący, za pomocą spornego wzoru nie można osiągnąć widoku pozycji wskazującej godzinę dwunastą wyglądającego tak samo jak pozycja widoczna we wcześniejszym wzorze „Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt”. Jednocześnie wbrew temu, co przyznał skarżący, pozycja wskazująca godzinę szóstą w spornym wzorze, przedstawiona za pomocą dwóch jednolitych tonów szarego, różni się od siódmego lewego rzutu wcześniejszego wzoru „Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt”, który ukazuje stopniowe łączenie się kolorów czerwonego i zielonego, stwarzające co najmniej cztery różne odcienie.
- 47 Z powyższego wynika, że Izba Odwoławcza przeprowadziła porównanie spornego wzoru z wcześniejszym wzorem „Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt”, przedstawionym w kolorze w pkt 5 powyżej, i wywiodła z niego, że cechy kolidujących ze sobą wzorów znacznie się różniły.
- 48 Ponadto skarżący utrzymuje, że w ramach porównania kolidujących ze sobą wzorów Izba Odwoławcza powinna była uwzględnić fakt, iż sporny wzór został zarejestrowany w kolorach czarnym i białym, co w konsekwencji powinno było doprowadzić ją do stwierdzenia, że kolor nie odgrywa żadnej roli, jeżeli chodzi o cechę nowości.
- 49 Argument ten należy oddalić jako pozbawiony znaczenia. Jak zostało wskazane w pkt 40 powyżej, Izba Odwoławcza oparła swą ocenę dotyczącą cechy nowości, przedstawioną w pkt 27 zaskarżonej decyzji, na różnicach ustalonych podczas badania indywidualnego charakteru kwestionowanego wzoru, co wynika z pkt 25 zaskarżonej decyzji. A zatem uznała ona, że w przypadku wcześniejszych wzorów stopniowe przewijanie się tworzących je tarcz było w stanie wytworzyć szerokie spektrum kolorów, których połączenia i intensywność zmieniały się wraz z godziną, podczas gdy sporny wzór ukazywał wyłącznie dwa jednolite kolory w pozycjach wskazujących godzinę dwunastą i godzinę szóstą lub cztery odcienie w pozycjach wskazujących inne godziny bez zmian w ich intensywności. Rozumowanie Izby Odwoławczej jest zatem oparte na zdolności kolidujących ze sobą wzorów do wytworzenia określonego, mniej lub bardziej szerokiego spektrum kolorów, a także do spowodowania ciągłego zmieniania się tonów, nie zaś na istniejących między nimi różnicach w samych kolorach. W rezultacie

Izbie Odwoławczej nie można zarzucić, że dokonując oceny występujących między kolidującymi ze sobą wzorami różnic, nie uwzględniła faktu, iż kwestionowany wzór został zarejestrowany w kolorach czarnym i białym, oraz że nie stwierdziła, iż kolor nie odgrywał w niniejszej sprawie żadnej roli.

50 Zważywszy na ogół powyższych rozważań, należy stwierdzić, że Izba Odwoławcza prawidłowo stwierdziła w pkt 27 zaskarżonej decyzji, iż kolidujące ze sobą wzory nie mogły zostać uznane za identyczne w rozumieniu art. 5 rozporządzenia nr 6/2002.

51 Zarzut pierwszy należy zatem oddalić.

W przedmiocie zarzutu drugiego, dotyczącego naruszenia art. 4 i 6 w związku z art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 6/2002

52 Po pierwsze, skarżący twierdzi, że Izba Odwoławcza powinna była przyjąć mniej zawężającą interpretację charakteru indywidualnego i nie powinna była zrównać identyczności całościowego wrażenia wywieranego przez kolidujące ze sobą wzory na poinformowanym użytkowniku w rozumieniu art. 6 rozporządzenia nr 6/2002 z identycznością lub „identycznością, z wyjątkiem nieistotnych szczegółów” w rozumieniu art. 5 tego rozporządzenia. Po drugie, skarżący uważa, że Izba Odwoławcza, oceniając indywidualny charakter spornego wzoru, nie powinna była brać pod uwagę różnic w kolorach występujących między kolidującymi ze sobą wzorami.

53 Skarżący podnosi ponadto, że Izba Odwoławcza nie przeanalizowała w zaskarżonej decyzji całościowego wrażenia wywieranego przez kolidujące ze sobą wzory na poinformowanym użytkowniku, lecz ograniczyła się jedynie do stwierdzenia, że określone różnice skłaniały poinformowanego użytkownika do odmiennego postrzegania rozpatrywanych wzorów.

54 Interwenient twierdzi, że w niniejszym wypadku stopień swobody twórcy był ograniczony wymogami technicznymi związanymi z obecnością ruchomych kolorowych folii, które na siebie nachodzą i które w sposób konieczny stanowią część tarczy zmieniającej kolor w zależności od ruchu wskazówek. W związku z tym niewielkie różnice wystarczą do stwierdzenia indywidualnego charakteru kwestionowanego wzoru.

55 Zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 6/2002 wzór jest uznany za posiadający indywidualny charakter, jeśli całościowe wrażenie, jakie wywołuje na poinformowanym użytkowniku, różni się od wrażenia, jakie wywiera na tym użytkowniku wzór, który został udostępniony publicznie przed datą dokonania zgłoszenia wzoru do rejestracji, od której wzór ma być chroniony, lub, jeśli zastrzeżono pierwszeństwo, przed datą pierwszeństwa. Artykuł 6 ust. 2 rozporządzenia nr 6/2002 uściśla, że przy ocenie indywidualnego charakteru bierze się pod uwagę stopień swobody twórcy przy opracowywaniu wzoru.

56 W tym względzie należy wyjaśnić, że wbrew temu, co utrzymuje skarżący, Izba Odwoławcza nie zrównała identyczności całościowego wrażenia wywieranego przez kolidujące ze sobą wzory w rozumieniu art. 6 rozporządzenia nr 6/2002 z identycznością lub „identycznością, z wyjątkiem nieistotnych szczegółów” w rozumieniu art. 5 tego rozporządzenia. Izba Odwoławcza ustaliła w pkt 25 zaskarżonej decyzji różnice występujące między kolidującymi ze sobą wzorami, mianowicie możliwość uzyskania większej liczby kombinacji kolorów i wariantów intensywności tych kolorów w przypadku wzorów wcześniejszych, a następnie w pkt 26 zaskarżonej decyzji stwierdziła, że z punktu widzenia poinformowanego użytkownika różnice te były wystarczająco istotne, by wywołać inne całościowe wrażenie.

57 W myśl orzecznictwa poinformowany użytkownik jest osobą szczególnie uważną, która dysponuje pewną wiedzą na temat stanu sztuki wzorniczej, to znaczy wcześniejszych wzorów związanych z danym produktem, udostępnionych już w dacie dokonania zgłoszenia spornego wzoru [wyroki Sądu:

z dnia 18 marca 2010 r. w sprawie T-9/07 Grupo Promer Mon Graphic przeciwko OHIM - PepsiCo (Przedstawienie okrągłej podstawki do celów promocyjnych), Zb.Orz. s. II-981, pkt 62; z dnia 9 września 2011 r. w sprawie T-11/08 Kwang Yang Motor przeciwko OHIM – Honda Giken Kogyo (Silnik spalinowy wewnętrznego spalania), niepublikowany w Zbiorze, pkt 23].

- 58 Przymiot „użytkownika” oznacza, że dana osoba używa produktu, w którym zawiera się wzór, zgodnie z przeznaczeniem tego produktu [wyrok Sądu z dnia 22 czerwca 2010 r. w sprawie T-153/08 Shenzhen Taiden przeciwko OHIM - Bosch Security Systems (Wzór urządzenia komunikacyjnego), Zb.Orz. s. II-2517, pkt 46; ww. wyrok w sprawie Silnik spalinowy wewnętrznego spalania, pkt 24].
- 59 Określenie „poinformowany” sugeruje ponadto, że nie będąc twórcą czy ekspertem technicznym, użytkownik zna różne wzory istniejące w danej branży, posiada pewien zakres wiedzy na temat elementów, z jakich wzory te zwykle się składają, i z uwagi na swoje zainteresowanie danymi produktami wykazuje stosunkowo wysoki poziom uwagi przy ich używaniu (ww. wyroki: w sprawie Wzór urządzenia komunikacyjnego, pkt 47; w sprawie Silnik spalinowy wewnętrznego spalania, pkt 25).
- 60 W niniejszej sprawie z pkt 10 zaskarżonej decyzji wynika, że Wydział Unieważnień stwierdził, iż poinformowany użytkownik jest osobą obeznaną z wzorami zegarków. Wniosek ten nie został zakwestionowany przez skarżącego w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą. Zgodnie z orzecznictwem decyzja Wydziału Unieważnień oraz jej uzasadnienie stanowią kontekst wydania zaskarżonej decyzji, przy czym ów kontekst jest znany skarżącemu i pozwala sędziemu przeprowadzić w pełni kontrolę zgodności z prawem w zakresie zasadności oceny indywidualnego charakteru danego wzoru [zob. podobnie wyrok Sądu z dnia 6 października 2011 r. w sprawie T-246/10 Industrias Francisco Ivars przeciwko OHIM – Motive (Mechaniczny reduktor prędkości), niepublikowany w Zbiorze, pkt 20]. W rezultacie należy uznać, że za podstawę ustalenia, czy występujące między kolidującymi ze sobą wzorami różnice były wystarczająco istotne, aby wywołać inne całościowe wrażenie, i przyznania w konsekwencji spornemu wzorowi indywidualnego charakteru Izba Odwoławcza przyjęła punkt widzenia poinformowanego użytkownika, tak jak został on zdefiniowany przez Wydział Unieważnień.
- 61 Wbrew twierdzeniom skarżącego przy ocenie indywidualnego charakteru spornego wzoru Izba Odwoławcza nie wzięła pod uwagę różnic w kolorach między kolidującymi ze sobą wzorami. Jak zostało wskazane w pkt 49 powyżej, Izba Odwoławcza oparła swą ocenę na fakcie, że w przypadku wcześniejszych wzorów stopniowe przewijanie się tworzących je tarcz było w stanie stworzyć szerokie spektrum kolorów, których połączenie i intensywność zmieniały się wraz z godziną, podczas gdy sporny wzór ukazywał wyłącznie dwa jednolite kolory w pozycjach wskazujących godzinę dwunastą i godzinę szóstą lub cztery odcienie w pozycjach wskazujących inne godziny, bez zmian w ich intensywności. Rozumowanie Izby Odwoławczej jest zatem oparte na zdolności kolidujących ze sobą wzorów do wytworzenia określonego, mniej lub bardziej szerokiego spektrum kolorów, a także do spowodowania ciągłego zmieniania się tonów, nie zaś na istniejących między nimi różnicach w samych kolorach.
- 62 Nawet przy założeniu, że różnice między kolidującymi ze sobą wzorami mogłyby zostać uznane za niewielkie, wciąż byłyby one łatwo dostrzegalne dla poinformowanego użytkownika. Należy w tym względzie przypomnieć, że przy ocenie indywidualnego charakteru wzoru należy uwzględnić charakter produktu, do którego odnosi się wzór lub w którym się zawiera, w szczególności zaś sektor przemysłu, do którego należy (ww. wyrok w sprawie Wzór urządzenia komunikacyjnego, pkt 43). W niniejszej sprawie, jeżeli chodzi o tarcze zegarków, części tych tarcz i wskazówki, należy stwierdzić, że są one przeznaczone do noszenia ich w sposób widoczny na nadgarstku i że poinformowany użytkownik będzie zwracał szczególną uwagę na ich wygląd. W istocie będzie je on oglądał z dużą uwagą i będzie zatem w stanie dostrzec, co zostało wskazane w pkt 56 powyżej, że wcześniejsze wzory stwarzają więcej połączeń kolorów niż sporny wzór i inaczej niż ten ostatni – zawierają także różnice

w intensywności poszczególnych kolorów. Zważywszy na duże znaczenie wyglądu wspomnianych produktów dla poinformowanego użytkownika, różnice te – nawet przy założeniu, że są one niewielkie – nie zostaną uznane przez niego za nieistotne.

- 63 W konsekwencji należy stwierdzić, że Izba Odwoławcza prawidłowo uznała, iż różnice wskazane w pkt 56 powyżej mają istotny wpływ na całościowe wrażenie wywierane przez kolidujące ze sobą wzory, wobec czego z punktu widzenia poinformowanego użytkownika owo całościowe wrażenie będzie inne.
- 64 Ponadto skarżący podnosi, że wzory tarczy zegarka mogą być przedmiotem praktycznie niezliczonej liczby odtworzeń i przedstawiń, a zatem twórca spornego wzoru nie musiał kopiować oryginalnej idei wcześniejszych wzorów, zastosowanej w nich po raz pierwszy i polegającej na wskazywaniu godziny za pomocą zmiany kolorów.
- 65 Izba Odwoławcza podkreśliła w pkt 22 zaskarżonej decyzji, że stopień swobody twórcy był ograniczony wyłącznie przez konieczność śledzenia i wskazywania zmian czasu.
- 66 W odpowiedzi na pytanie zadane przez Sąd podczas rozprawy interwenient wyjaśnił, że jego argumenty dotyczące stopnia swobody twórcy związane z tym, iż jego zdaniem owa swoboda była ograniczona względami technicznymi, zmierzały do zakwestionowania oceny dokonanej w tym zakresie przez Izbę Odwoławczą, co zostało odnotowane w protokole z rozprawy.
- 67 Wobec tego, że interwenient wygrał sprawę w odniesieniu do kwestii istnienia podobieństwa między kolidującymi ze sobą wzorami, którego brak jest kwestionowany w niniejszej skardze, uzasadnia to jego interes w wystąpieniu na podstawie art. 134 § 2 akapit drugi regulaminu postępowania z odrębnym żądaniem mającym na celu zmianę zaskarżonej decyzji w zakresie dotyczącym stopnia swobody twórcy, który odgrywa istotną rolę przy ocenie indywidualnego charakteru spornego wzoru [zob. analogicznie wyrok Sądu z dnia 15 października 2008 r. w sprawie T-405/05 Powerserv Personalservice przeciwko OHIM - Manpower (MANPOWER), Zb.Orz. s. II-2883, pkt 24]. Wniosku tego nie podważa czysto formalna okoliczność, że interwenient nie sformułował wyraźnie w swoich pismach procesowych żądania zmiany zaskarżonej decyzji [zob. analogicznie wyrok Sądu z dnia 14 września 2011 r. w sprawie T-485/07 Olive Line International przeciwko OHIM – Knopf (O-live), niepublikowany w Zbiorze, pkt 65].
- 68 Jednakże wbrew temu, co twierdzi interwenient, stopień swobody twórcy nie był w niniejszej sprawie ograniczony. Jak wynika z pkt 3 powyżej, produkty, dla których sporny wzór został zarejestrowany, odpowiadają następującemu opisowi: „tarcze zegarków, części tarcz zegarków, wskazówki”. Opis ten jest dość szeroki, ponieważ nie zawiera żadnego uściślenia co do rodzaju zegarków czy sposobu, w jaki wskazują one godziny. W rezultacie interwenient nie może utrzymywać, że swoboda twórcy była ograniczona ze względów technicznych.
- 69 W konsekwencji należy potwierdzić wniosek Izby Odwoławczej, że stopień swobody twórcy był tutaj ograniczony jedynie koniecznością śledzenia i wskazywania zmian czasu.
- 70 Co się tyczy argumentu skarżącego, zgodnie z którym sporny wzór nie może kopiować oryginalnej idei wcześniejszych wzorów, należy oddalić go jako bezzasadny. Oczywiście możliwości zaprojektowania tarczy zegarka są praktycznie nieograniczone i obejmują między innymi te, w których mogą zmieniać się kolory. Niektóre modele mogą być bardziej złożone, jak w przypadku wcześniejszych wzorów, w których godzina przedstawiana jest za pomocą kolorów lub odcieni kolorów uzyskiwanych dzięki nakładaniu się na siebie jednokolorowych tarcz lub półkoli, pozwalając użytkownikowi na odczytanie godziny w zależności od zmian owych kolorów lub ich odcieni. Wcześniejsze wzory zostały opracowane w ten sposób, by intensywność kolorów zwiększała się lub zmniejszała wzdłuż obrzeża tarczy.

- 71 Sporny wzór stanowi mniej złożony przykład tarczy zegarka zmieniającej koloru, która – jak wskazano w pkt 62 powyżej – z punktu widzenia poinformowanego użytkownika odbiega od wcześniejszych wzorów w istotnych i wcale nie mało znaczących elementach wyglądu tarczy. Nie może on zatem zostać uznany za odtworzenie wcześniejszych wzorów lub za skopiowanie oryginalnej idei zrealizowanej po raz pierwszy w tych wzorach.
- 72 Ponadto należy podkreślić, że zgodnie z tym, co wynika z art. 1 i 3 rozporządzenia nr 6/2002, co do zasady przepisy dotyczące wzorów chronią postać całego produktu lub jego części, jednak nie bezpośrednio idee, które przyświecały ich opracowaniu. W rezultacie skarżący nie może podnosić, że w związku z wcześniejszymi wzorami uzyskał on ochronę dla idei leżących u podstaw ich powstania, a mianowicie pomysłu na tarczę zegarka, która pozwoli na odczytywanie godziny w zależności od koloru poszczególnych tarcz, które ją tworzą.
- 73 Wobec powyższego zarzut drugi należy oddalić.
- W przedmiocie zarzutu trzeciego, dotyczącego naruszenia art. 25 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 6/2002
- 74 Skarżący uważa, że Izba Odwoławcza pominęła fakt, iż wcześniejsze wzory stanowią chronione niemieckimi przepisami z zakresu prawa autorskiego dzieła sztuki, których podstawowe założenie, a mianowicie przedstawienie czasu za pomocą poszczególnych kolorów i gradientów, zostało w sposób nieuprawniony użyte w spornym wzorze.
- 75 Ponadto twierdzi on, że Izba Odwoławcza nie wzięła pod uwagę opinii biegłego sporządzonej przez znawcę dzieł P. Heimbacha, mimo że była ona istotna dla ustalenia zakresu ochrony przyznanej przez prawo autorskie.
- 76 Na wstępie należy stwierdzić, że jak wynika z akt postępowania administracyjnego, opinia biegłego została przedstawiona po wyznaczonym terminie i Izba Odwoławcza mogła zatem swobodnie wypowiedzieć się w przedmiocie jej dopuszczalności.
- 77 Należy również podkreślić, że – jak zostało wskazane w pkt 21 powyżej – do kompetencji biegłego nie należy dokonanie oceny prawnej zakresu ochrony przyznanej przez prawo autorskie i wystąpienia naruszenia tego prawa.
- 78 W rezultacie Izba Odwoławcza słusznie nie wzięła pod uwagę rozważań o charakterze prawnym zawartych w opinii biegłego przedstawionej przez skarżącego w toku postępowania administracyjnego.
- 79 Co się tyczy podnoszonego przez skarżącego naruszenia praw autorskich do wcześniejszych dzieł sztuki, należy stwierdzić, że zgodnie z art. 25 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 6/2002 wzór wspólnotowy może zostać unieważniony tylko wtedy, gdy stanowi nieuprawnione użycie dzieła chronionego przez prawo autorskie państwa członkowskiego. A zatem na taką ochronę mógłby powoływać się podmiot praw autorskich, gdyby zgodnie z prawem państwa członkowskiego, które przyznało mu ochronę, mógł zakazać takiej formy używania wspomnianego wzoru.
- 80 Skarżący, oprócz przepisów prawa krajowego, do których odniósł się w pkt 39 skargi, nie przedstawił jednak w niniejszej sprawie żadnych informacji na temat zakresu ochrony przyznanej przez prawo autorskie w Niemczech, a w szczególności na temat tego, czy ochrona praw autorskich obejmuje zgodnie z prawem niemieckim zakaz nieuprawnionego odtwarzania idei leżącej u podstaw powstania dzieł sztuki i nie ogranicza się wyłącznie do ochrony układu czy cech tych dzieł.
- 81 Jak zwróciła uwagę Izba Odwoławcza w pkt 32 zaskarżonej decyzji, zgodnie z międzynarodowymi porozumieniami z zakresu ochrony praw autorskich, do których przystąpiły Niemcy, ochrona praw autorskich rozciąga się na układ lub cechy dzieła, a nie na przyświecające im idee.

82 Zważywszy na powyższe, należy oddalić zarzut trzeci i co za tym idzie – skargę w całości.

W przedmiocie kosztów

83 Zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu postępowania kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ skarżący przegrał sprawę, należy – zgodnie z żądaniem OHIM i interwenienta – obciążyć go kosztami postępowania.

Z powyższych względów

SĄD (szósta izba)

orzeka, co następuje:

- 1) **Skarga zostaje oddalona.**
- 2) **Erich Kastenholtz zostaje obciążony kosztami postępowania.**

Kanninen

Soldevila Fragoso

Popescu

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 6 czerwca 2013 r.

Podpisy